

ร่าง

พระราชบัญญัติป้องกันและต่อต้านการทรมาน

พ.ศ.

.....

.....

.....

.....

.....

โดยที่สมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและต่อต้านการทรมานพ.ศ.

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่าพระราชบัญญัติป้องกันและต่อต้านการทรมาน พ.ศ.....

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้มีผลบังคับนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“การทรมาน” หมายความว่า การกระทำใดโดยเจตนาให้เกิดความเจ็บปวดหรือความทุกข์ทรมานอย่างสาหัส ไม่ว่าจะทางกาย หรือทางจิตใจต่อบุคคลใด ซึ่งกระทำโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือด้วยการยุยง หรือโดยความยินยอม หรือรู้เห็นเป็นใจของเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือของบุคคลอื่นซึ่งปฏิบัติหน้าที่ภายใต้อำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

(1) เพื่อความมุ่งประสงค์จะให้ได้มาซึ่งข้อสนเทศหรือคำสารภาพจากบุคคลนั้นหรือจากบุคคลที่สาม หรือ ในการลงโทษบุคคลนั้น สำหรับการกระทำ ซึ่งบุคคลนั้นหรือบุคคลที่สามกระทำหรือถูกสงสัยว่า ได้กระทำ หรือ ในการข่มขู่ให้กลัวหรือเป็นการบังคับขู่เข็ญบุคคลนั้นหรือบุคคลที่สาม หรือ

(2) เพราะเหตุผลใดบนพื้นฐานของการเลือกปฏิบัติไม่ว่าในรูปใด

ทั้งนี้ ไม่รวมถึงความเจ็บปวด หรือความทุกข์ทรมานที่เกิดจาก หรืออันเป็นผลจาก หรืออันสืบเนื่องมาจากการลงโทษทั้งปวงที่ชอบด้วยกฎหมาย และไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของบุคคล ตลอดจนการปฏิบัติตามสนธิสัญญาด้านสิทธิมนุษยชนที่ประเทศไทยเป็นภาคี

[“สาเหตุ” หมายความว่ารวมถึง การกระทำใดที่เป็นการปฏิบัติ โดยมีเจตนาที่จะให้ผู้ถูกทรมานตกอยู่ในสภาพ หรือได้รับผลจากการปฏิบัตินั้น จนก่อให้เกิดความทุกข์ทรมานแก่ผู้ถูกทรมานไม่ว่าทางกายหรือจิตใจ]

“ความเจ็บปวดหรือความทุกข์ทรมานทางจิตใจอย่างสาหัส” หมายความว่ารวมถึง อันตรายแก่จิตใจซึ่งเกิด หรือเป็นผลจาก

(๑) จงใจ หรือข่มขู่คุกคามว่าจะให้เกิดอันตรายต่อร่างกายให้ได้รับความทุกข์ทรมานสาหัส

(๒) การกระทำหรือการใช้ หรือการข่มขู่ว่าจะกระทำหรือจะใช้วิธีการใดๆ เพื่อรบกวนสติหรือบุคลิกภาพอย่างร้ายแรง

(๓) การข่มขู่เรื่องความตายใกล้ตัว

(๔) การกระทำหรือการใช้ หรือการข่มขู่ว่าจะกระทำหรือจะใช้วิธีการอื่นๆ เพื่อทำให้บุคคลใดเกิดความอับอาย ความอับยศอดสูหรือความเสื่อมเสีย

(๕) การข่มขู่ว่าบุคคลอื่นใดกำลังจะถูกฆ่าหรือกำลังจะถูกกระทำตาม (๑) ถึง (๔)

“ผู้บังคับบัญชา” หมายความว่า บุคคลซึ่งเป็นผู้มีอำนาจบังคับบัญชาโดยตรงเหนือเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

“ประธาน” หมายความว่า ประธานคณะกรรมการป้องกันและต่อต้านการทรมาน

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและต่อต้านการทรมาน

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและต่อต้านการทรมาน

มาตรา ๔ การทรมานตามพระราชบัญญัตินี้ไม่ว่าจะทำได้ ไม่ว่าจะอ้างเหตุเกี่ยวกับพฤติการณ์พิเศษใด ภาวะสงคราม สภาพคุกคามที่จะเกิดสงคราม หรือสถานการณ์ฉุกเฉินอื่นใด รวมทั้งการปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา หรือ อำนาจทางการ

มาตรา ๕ ห้ามนำคำให้การได้มาโดยการกระทำทรมานมาใช้เป็นหลักฐานในการดำเนินคดีใดๆ เว้นแต่การดำเนินคดี ต่อผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำทรมานเพื่อให้ได้มาซึ่งคำให้การนั้น

มาตรา ๖ ห้ามเนรเทศ จับได้ ส่งกลับหรือส่งตัวข้ามแดนผู้ใดไปยังรัฐอื่น ซึ่งมีเหตุอันสมควรเชื่อได้ว่าผู้นั้นจะเผชิญอันตรายจากการทรมาน

ในการกำหนดว่ามีเหตุอันสมควรหรือไม่ เจ้าพนักงานจักต้องคำนึงถึงปัจจัยเกี่ยวข้องทั้งหลายอันรวมถึงการละเมิดสิทธิมนุษยชนโดยรวมโดยชัดแจ้งหรืออย่างกว้างขวางที่ดำรงอยู่ในประเทศนั้น

มาตรา ๗ ผู้ใดกระทำความผิดฐานทรมานตามมาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ นอกราชอาณาจักร ผู้นั้นต้องรับโทษภายในราชอาณาจักรตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ โดยให้นำมาตรา ๑๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญามาบังคับใช้โดยอนุโลม

มาตรา ๘ การดำเนินคดีอาญาตามพระราชบัญญัตินี้ ให้อยู่ในเขตอำนาจศาลยุติธรรม

มาตรา ๙ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบและประกาศที่มีผลเป็นการทั่วไป เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการป้องกันและต่อต้านการทรมาน

มาตรา ๑๐ ให้มีคณะกรรมการป้องกันและต่อต้านการทรมาน เรียกโดยย่อว่า “ก.ป.ต.” จำนวนสิบสองคน ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเป็นประธานคณะกรรมการ ปลัดกระทรวงยุติธรรมเป็นรองประธานคณะกรรมการ ปลัดกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ อัยการสูงสุด นายกฤษฎา นายความ และผู้ทรงคุณวุฒิประกอบด้วยผู้ซึ่งมีความรู้และประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์ซึ่งเป็นตัวแทนองค์กรด้านสิทธิมนุษยชนสองคน ด้านการแพทย์สองคน นักวิชาการด้านสิทธิมนุษยชนสองคน ผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาหนึ่งคน

ให้เลขานุการเป็นเลขานุการของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๑ ให้มีคณะกรรมการสรรหา ผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๐ จำนวน ๖ คนประกอบด้วย ประธานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ประธานผู้ตรวจการแผ่นดิน ประธานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ประธานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ประธานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน และให้เลขานุการคณะกรรมการป้องกันและต่อต้านการทรมานเป็นเลขานุการคณะกรรมการสรรหา ให้มีการสรรหากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายในเก้าสิบวัน ก่อนกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิหมดวาระ

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการสรรหาผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการสรรหาผู้ทรงคุณวุฒิกำหนด

เมื่อคณะกรรมการสรรหา ได้สรรหาบุคคลผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว ให้เสนอประธานคณะกรรมการป้องกันและต่อต้านการทรมานประกาศแต่งตั้งเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

มาตรา ๑๒ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๐ มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์
- (๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๔) ไม่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง

(๕) ไม่เป็นผู้อยู่ระหว่างถูกสั่งให้พักราชการหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน

(๖) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจเพราะกระทำผิดวินัย

(๗) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๘) ไม่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ

(๙) ไม่เคยถูกวุฒิสภามีมติให้ถอดถอนจากตำแหน่งตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและยังไม่พ้นกำหนดห้าปีนับแต่วันที่วุฒิสภามีมติจนถึงวันแต่งตั้ง

มาตรา ๑๓ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี ผู้ซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒินั้นปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่

มาตรา ๑๔ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก

(๓) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๒

มาตรา ๑๕ เมื่อตำแหน่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิว่างลงก่อนวาระ ให้ดำเนินการสรรหากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายในหกสิบวัน เว้นแต่วาระของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเหลือไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิก็ได้ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้มีวาระการดำรงตำแหน่งเท่ากับเวลาที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ยังอยู่ในตำแหน่ง

ในระหว่างที่ยังมิได้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้กรรมการที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้

มาตรา ๑๖ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการที่มีอยู่ จึงเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธาน

ในที่ประชุมในการวินิจฉัยชี้ขาดให้ถือเสียงข้างมาก ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาดในการประชุม

ถ้ามีการพิจารณาเรื่องที่กรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสีย กรรมการผู้นั้นไม่มีสิทธิเข้าประชุม

มาตรา ๑๗ ให้คณะกรรมการป้องกันและต่อต้านการทรมานมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีหรือ หน่วยงานรัฐให้มีการปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือ มาตรการการเพื่อป้องกันและต่อต้านการทรมาน

(๒) กำหนดนโยบาย แผนงาน และมาตรการเพื่อป้องกันการทรมาน

(๓) ดำเนินการสืบสวน และสอบสวนความผิดตามกฎหมายการป้องกันและต่อต้านการทรมาน

(๔) ดำเนินการศึกษา วิจัย และเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและต่อต้านการทรมาน

(๕) ติดตามตรวจสอบ และประสานงานการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐตามกฎหมายการป้องกันและต่อต้านการทรมาน

(๖) กำหนดนโยบาย และมาตรการฟื้นฟู และเยียวยาทั้งด้านร่างกายและจิตใจแก่ผู้ถูกทรมาน ทายาท หรือผู้อยู่ในอุปการะของผู้ถูกทรมาน

(๗) พิจารณาแต่งตั้ง ที่ปรึกษา อนุกรรมการ หรือเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

(๘) สนับสนุนให้หน่วยงานภาครัฐหรือเอกชนรวมทั้งประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันการทรمان และต่อต้านทรمان

(๙) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้กำหนด หรือตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ “ก.ป.ต.”

หมวด ๒

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและต่อต้านการทรمان

มาตรา ๑๘ ให้มีสำนักงานเป็นหน่วยงานของรัฐ มีฐานะเป็นกรมสังกัดกระทรวงยุติธรรม ซึ่งอยู่ในบังคับบัญชา ขึ้นตรงต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมและภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการป้องกันและต่อต้านการทรمان โดยมีเลขาธิการ มีหน้าที่ควบคุมดูแลและรับผิดชอบการปฏิบัติงานของสำนักงาน และเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและเจ้าหน้าที่ในสำนักงาน โดยมีรองเลขาธิการเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการ ทั้งนี้ ในส่วนของการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ก.ป.ต. ให้เลขาธิการปฏิบัติงานขึ้นตรงต่อประธานกรรมการป้องกันและต่อต้านการทรمان

มาตรา ๑๙ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและต่อต้านการทรمانมีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับกิจการทั่วไปของคณะกรรมการป้องกันและต่อต้านการทรمان และให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) รับผิดชอบงานธุรการ รวมตลอดทั้งสนับสนุนและอำนวยความสะดวกให้การปฏิบัติหน้าที่ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพของคณะกรรมการป้องกันและต่อต้านการทรمان

(๒) ศึกษา รวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการป้องกันและต่อต้านการทรมาน

(๓) เผยแพร่วิชาการและให้ความรู้และการศึกษาแก่ประชาชนเกี่ยวกับการป้องกันและต่อต้านการทรมาน

(๔) ประสานงานและให้ความร่วมมือกับส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐอื่นที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและต่อต้านการทรมาน

(๕) ปฏิบัติการอื่นตามที่คณะกรรมการป้องกันและต่อต้านการทรมานมอบหมาย

มาตรา ๒๐ ให้คณะกรรมการป้องกันและต่อต้านการทรมานคัดเลือกบุคคลเพื่อแต่งตั้งเป็นเลขาธิการจากผู้ซึ่งมีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์ มีสัญชาติไทย มีอายุไม่เกินหกสิบห้าปีบริบูรณ์ และมีคุณสมบัติประสบการณ์และความสำเร็จในการบริหารตามที่คณะกรรมการป้องกันและต่อต้านการทรมานกำหนด

เลขาธิการมีวาระการดำรงตำแหน่งสี่ปีนับแต่วันที่ได้รับการแต่งตั้ง และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ได้แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๒๑ คณะกรรมการป้องกันและต่อต้านการทรมานอาจขอให้ข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือของราชการส่วนท้องถิ่น มาปฏิบัติงานในสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและต่อต้านการทรมานเป็นการชั่วคราวได้ ทั้งนี้ เมื่อได้รับการอนุมัติจากผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นแล้วแต่กรณี

ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างผู้ใดได้รับอนุมัติให้มาปฏิบัติงานเป็นพนักงานของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและต่อต้านการทรมานตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเป็นการได้รับอนุญาตให้ออกจากราชการไปปฏิบัติงานใดๆ ซึ่งให้นับเวลาระหว่างที่มาปฏิบัติงานในสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและต่อต้านการทรมาน สำหรับการคำนวณบำเหน็จบำนาญเหมือนเต็มเวลาราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการหรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๒ ในกรณีที่ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างตามมาตรา ๒๑ ขอกลับเข้ารับราชการหรือปฏิบัติงานในสังกัดเดิมภายในกำหนดเวลาที่อนุมัติ ให้ผู้มีอำนาจบรรจุและแต่งตั้งบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งและรับเงินเดือนเหมือนกรณีข้าราชการผู้ซึ่งได้รับอนุมัติให้ออกจากราชการไปปฏิบัติงานใดๆ ซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้นสำหรับการคำนวณบำเหน็จบำนาญเหมือนเต็มเวลาราชการเพื่อขอกลับเข้ารับราชการ หรือตามข้อตกลงที่ทำไว้ในการอนุมัติตามมาตรา ๒๑ แล้วแต่กรณี

หมวด ๓

การสืบสวนและการสอบสวนคดีทรมาน

มาตรา ๒๓ ในการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิด เกี่ยวกับคดีทรมาน สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและต่อต้านการทรมานอาจขอให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนหรือเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ได้ตามความเหมาะสม

ให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐตามวรรคหนึ่งให้ความช่วยเหลือ สนับสนุน หรือเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ตามสมควรแก่กรณี โดยได้รับค่าใช้จ่ายหรือค่าตอบแทนอื่นใดที่จำเป็นในการช่วยเหลือ สนับสนุน หรือเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้การดำเนินงานตามพระราชบัญญัตินี้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรา ๒๔ ในการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับคดีทรมาน ให้พนักงานสอบสวนคดีทรมานมีอำนาจสืบสวนสอบสวนคดีและควบคุมตัวผู้ต้องหาคดีทรมาน และเป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่หรือพนักงานสอบสวน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๕ เพื่อดำเนินการป้องกันและต่อต้านการกระทำความผิดเกี่ยวกับการทรมานให้กรรมการเลขาธิการ รองเลขาธิการ และเจ้าพนักงานมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ควบคุมตัว หรือสถานที่ใดๆ เพื่อตรวจค้นเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีบุคคลถูกทรมาน หรือมีการประตบัติหรือลงโทษอื่นที่โหดร้ายไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี

(๒) ค้นบุคคล และยานพาหนะใดๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีบุคคลถูกทรมาน หรือมีการประตบัติหรือลงโทษอื่นที่โหดร้ายไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี

(๓) จับกุมบุคคลใดๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยได้ว่ากระทำความผิดเกี่ยวกับการทรมาน

(๔) ยึดหรืออายัดทรัพย์สิน หรือวัตถุอื่นใดที่ได้ใช้หรือจะใช้ในการกระทำความผิดเกี่ยวกับการทรมาน หรือที่อาจใช้เป็นพยานหลักฐานได้

(๕) ค้นตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

(๖) สอบสวนผู้ต้องหาในคดีความผิดเกี่ยวกับการทรมาน

(๗) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใดๆ หรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยราชการใดๆ มาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งบัญชี เอกสาร หรือวัตถุใดๆ มาเพื่อตรวจสอบ ประกอบพิจารณา หรือสอบสวนการกระทำความผิดตามกฎหมายป้องกันและต่อต้านการทรมาน

การใช้อำนาจตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานสอบสวนปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และข้อบังคับที่ ก.ป.ต. กำหนด

มาตรา ๒๖ ในการสืบสวนและสอบสวนคดีทรมานคดีใดมีเหตุจำเป็นต้องใช้ความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านเป็นพิเศษ ประธานคณะกรรมการอาจแต่งตั้งบุคคลซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านนั้นเป็นที่ปรึกษาคดีทรมานได้

ให้ที่ปรึกษาสิทธิทรมานได้รับคำตอบแทนตามที่กำหนดในระเบียบของกระทรวงยุติธรรมโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๒๗ ค่าใช้จ่ายสำหรับการสืบสวนและสอบสวนคดีทรมานและวิธีการเบิกเงินทดรองจ่ายให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงยุติธรรม โดยได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง

หมวด ๔

การเยียวยา

มาตรา ๒๘ ห้ามผู้ใดกระทำการปฏิบัติหรือลงโทษอื่นที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรมหรือย่ำยีศักดิ์ศรีผู้ใดกล่าวอ้างว่าถูกกระทำทรมานหรือถูกปฏิบัติหรือถูกลงโทษอย่างอื่นที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรมหรือย่ำยีศักดิ์ศรี สามารถร้องเรียนด้วยวิธีการใดๆ และมีสิทธิได้รับการตรวจสอบคำร้องเรียนโดยพลัน

มาตรา ๒๙ เมื่อมีการอ้างว่าบุคคลใดถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพในชีวิตหรือร่างกาย สิทธิที่จะไม่ถูกทรมาน ทารุณกรรมหรือการลงโทษด้วยวิธีการที่โหดร้ายหรือไร้มนุษยธรรม บุคคลดังต่อไปนี้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลอาญาที่มีเขตอำนาจ เพื่อให้มีคำสั่งระงับและเพิกถอนการกระทำเช่นนั้น

(๑) ผู้เสียหาย

(๒) พนักงานอัยการ

(๓) บุคคลอื่นๆ เพื่อประโยชน์ของผู้เสียหาย

เพื่อเป็นการระงับและเพิกถอนการกระทำตามวรรคแรก ศาลอาจหามาตรการหรือการเยียวยาตามที่เห็นสมควร ดังต่อไปนี้

(๑) ปลดปล่อยจากการควบคุมหรือกักขัง

(๒) ย้ายไปสถานที่กักขังหรือทัณฑสถานอื่นๆ

(๓) กำหนดให้ผู้เสียหายได้พบสมาชิกครอบครัว ทนายความหรือบุคคลอื่นที่ไว้วางใจเป็นการส่วนตัว

ตัว

(๔) ชดเชยด้านการเงิน

(๕) รักษาทางการแพทย์

(๖) ฟื้นฟูทางร่างกายหรือจิตใจ

(๗) เปิดเผยเอกสาร บันทึกหรือข้อมูลอื่นๆ

(๘) มาตรการหรือการเยียวยาอื่นๆ ที่เห็นว่าเหมาะสม

มาตรการที่ศาลกำหนดตามวรรคสองไม่ตัดสิทธิผู้เสียหายในการฟ้องร้องเรียกค่าเสียหายจากผู้กระทำคามผิด

หมวด ๕

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๓๐ ผู้ใดกระทำการทรมานผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท

ถ้าการกระทำทรมานตามวรรคแรกเป็นเหตุให้ผู้ถูกทรมานได้รับอันตรายสาหัส ต้องระวางโทษเจ็ดปีถึงตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนถึงห้าแสนบาท

ถ้าการกระทำตามวรรคแรก เป็นเหตุให้ผู้ถูกทรมานถึงแก่ความตาย ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต

ถ้าการกระทำตามวรรคแรก ได้กระทำโดยการข่มขืน หรือได้กระทำกับผู้ซึ่งอายุต่ำกว่าสิบแปดปี ต้องระวางโทษต้องระวางโทษเจ็ดปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนถึงห้าแสนบาท

มาตรา ๓๑ ผู้ใดพยายามกระทำความผิดฐานกระทำการทรมาน ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๐ วรรคแรก

มาตรา ๓๒ ผู้ใดยุยง ยินยอม รู้เห็นเป็นใจ หรือสนับสนุนในการกระทำความผิดตามมาตรา ๓๐ ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการ

มาตรา ๓๓ ผู้ใดเป็นบังคับบัญชาทราบหรือควรถราบว่าผู้ซึ่งอยู่ในบังคับบัญชาของตน จะกระทำ หรือได้กระทำความผิดตามมาตรา ๓๐ และไม่ดำเนินการทั้งหลายที่จำเป็นและเหมาะสมตามอำนาจของตน เพื่อป้องกันหรือระงับการกระทำความผิดหรือไม่ส่งเรื่องให้เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจตามกฎหมายดำเนินการสอบสวนและดำเนินคดีตามกฎหมายต้องระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการ

มาตรา ๓๔ ผู้ใดรู้ถึงการกระทำทรมานแล้ว แต่กลับไม่แจ้งเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจเพื่อป้องกันการทรมาน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑ เดือน หรือ ปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๕ ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำ หรือไม่ส่งเอกสาร หรือหลักฐาน หรือไม่ดำเนินการใดๆ ตาม
มาตรา ๒๕ โดยไม่มีเหตุอันสมควร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทหรือ
ทั้งจำทั้งปรับ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๓๖ ในวาระเริ่มแรกให้คณะกรรมการสรรหากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๐ ดำเนิน
การสรรหาผู้ทรงคุณวุฒิให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

มาตรา ๓๗ ให้กระทรวงยุติธรรมจัดตั้งสำนักงานป้องกันและต่อต้านการทรมานตามมาตรา ๑๘ ให้
แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ และในระหว่างที่ยังไม่มีกรม
ป้องกันและต่อต้านการทรมาน ให้กระทรวงยุติธรรมโอนข้าราชการหรือพนักงานของกระทรวงยุติธรรม
และจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอเพื่อบริหารงานไปพลางก่อน จนกว่าจะมีการจัดตั้งกรมให้แล้วเสร็จ